

IV. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP. Ára 3 hóra 1 frt. 50 kr.

Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő.

Pest, julius 31. 1870. 31. szám.

GYÜJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda: városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely LUDAS MATYI-nak van szánva.

A megyegyilkoló szavazás után.

Kinder! seid's froh! und schreiet im Chor:
Juhhé! juhhé! didldumdei!
Am sechszehnten ist die „szafasszunk"
Mit achtundfünfzig schon verbei!
Was wir vor ein Jahr gesagt haben
A birói javaslatkor,
Im csakhamar elkövetkezik
Az óhajtva várt aranykor!

Wir alle, die gelauft haben
Im verfluchte einundsechzig,
Von Prag, Brün, Wien und von Csaszlau
Kommen bald widerum zurück!
Setz' mer uns in Komitathäuser
Und werden am Rajner's Gnad..
Vorstand, Comissär, Rath, Stuhlrichter,
Mert hivatalt zicher hogy ád!

Fi donc! nagyon kicsiny én nekem
Az a mihaszna Hont megye,
Illő, hogy ily megyefaló hős
Mint én, jutalmát elvegye;
Szóll Majthényi s Rajner egyszerre
Három négyet is neki ád,
Nehogy mint már 49-ben
Ismét behozza a muszkát!

„Nekem ott a felső megyéket! . . .
Mond Groisz, hisz én fogalmaztam
Azt a 20-dik paragrafust —
Hiába csak nem dolgoztam!
Különben tüstént megyek haza,
S vigyázz Rajner! hogy meg ne bánd —
Hisz tudod, hogy már kiereszték
A váczi kóterból Hurbánt!

Pest, Bihar, Heves és Komárom!
Ezt a négyet add csak nekem,
Tudom, hogy egy esztendő alatt
Mindnyáját felfenekelem.
Ne legyek soha Nehrebeczki!
Ha ugy el nem csavarintom
Őket, mint a pinty! a hatalmat
Ha magamhoz kaparintom!

Én is megjelentem excellenc!
Szerény kis kivánatommal....
Ugy hiszem, meg van elégedve
Hivével Horvát Lajossal,
Amit kérek igen csekélység,
Annyit már más is megkapott —
Jó fizetéssel megspékelve
Borsodi főispánságot!

* * *

„Ki sem hült még a vén oroszlán"
Habár az arcza jéghideg, —
„Felette már a ronda varjak"
Piszkos csoportja tévelyeg!
Egyiránt siratja a megyét
Szegény, boldog, ifju öreg...
Csak az vigad, lakmáz, osztozik...
Az a ronda varju sereg!!

Nagy Bőgős.

A gigások harcza, vagy három egy ellen.

Látványos szinjáték 3 felvonásban.

Hadviselőfelek.

Kolopka Gyuri, porosz legionárius és svajczi bukott masinista.	contra
Fellegvári Niki: Piczula Menyus sógora	Controllor
Visitó Laczi: fegyver kováts és svajczi részvényes.	Tóni

I. FELVONÁS.

Történik az ország korcsmájában (Buffet)

Controllor Tóni: (figyelve körül néz.) Az meg is plusquam disznóság, a belga és svajczi gyár, mely bukandó volt már, 30 forintról egyszerre százra száll. Ez a Gyuri, ez a Niki, ez a Laczi, ugyancsak jó gseftet csinál.

2-ik jelenés ugyanott.

Visitó Laczi: (dühvel jó s egyenest Controllór Tóninak tart, öklét magasra emeli és fenyegető állást vesz.) Hah! itt vagy te tintapocsékló! te mered azt mondani, hogy részvényeim vannak a svajczi gyárban. Hazudsz mint a kutya. Bár volna száz, kétszáz, avagy ezer, most bezzeg jól jövedelmezne, de tul adtam rajta ezelőtt két héttel. Óh én bolond! óh én marha!

Controllor Tóni: Te mondád, de nem én.

3-dik jelenet ugyanott,

Fellegvári Niki (az az hogy az árnya Nyebiczki Feri, egy menkő nagy doronggal beront a korcsma ajtaján, a semleges hatalmak azonban lefegyverzik mielőtt még Tóni koponyáját eldöngethetne, de száját nem tömhetik be.) Hallja az ur! maga egy koborló vagy porosz-ló irkafirkász, ha még szájára meri venni az én Niki barátom nevét, ugy elpántolom mint kétfenekü dobot.

Controllor Tóni. Akkor én is ott leszek.

Nyebiczky Feri. No akkor én nem leszek ott (dühösen el.)

4-dik jelenet ugyanott.

Kolopka Gyuri (roppant dühöngő léptekkel szikrázó szemekkel beront, felfujja magát mint egy bölömbika, s Controllor Tónit kicsibe mulik, hogy fel nem taszitja.) Huh! ha! huh! te vagy az a hires Controllor! jó hogy itt talállak! széttiporlak, megeszlek, te bankó prés! te részvénypatczer, te, te, te, semmirekellő de nem ember! Fujjj... fogjanak meg kérem, mert mindjárt megüt a guta.

Ludas Matyi (a háttérben morogva).

Mi ez? óh ez nem az ország háza,
Hisz itt szitok, bot, káromlás járja
Hárman egy ellen dühöt okádva!
Nem, nem.. ez a piripócsi csárda.

Visitó Laczi: (Ludas Matyi háta megé settenkedve a vállán keresztül kérdi):

Van önnek mandatuma uram?

Ludas Matyi: Nincs, de majd lesz... itt én snapszot iszom.

Visitó Laczi: No ha 'majd lesz, akkor lesz joga a mi gorombáskodásainkat is hallgatni, addig tessék a folyosóról nézni, itt én vagyok a házmester érti? alászolgája.

Ludas Matyi: Szervusz... Megállj te fegyverkovács! majd megtanitlak én kesztyübe dudálni: háromszor veri ezt rajtad Matyi vissza.

II. FELVONÁS.

Történethely: Egy utczasarok.

Pesther Journal (jön) mellén paizs helyett nagy veres plakát, melyre rá van nyomtatva : trim, trom bum! bum! adatik tudtára mindeneknek, hogy Kolopka Gyuri, Fellegvári Niki, és Visitó Laczi ma este pontban hét órakor Controllor Tónival a budaörsi erdőben verekesznek életre halálra, trim, trom bum bum, oly igaz, minthogy a poroszok Berlinben a francziák pedig Párisban vannak. Trim trom... bum! bum!

III. FELVONÁS.

Történethely a budaőrsi erdő.

Rendőrkapitány: Nosza! drabant recognoscirung for avant itt történik a vérontás hisz olvastátok a Pesther Journalban ... rajta rajta ..! előzzük meg. (Constablerek drabantok előre hátra kutatnak, nagy keresés után végre találnak egy ... lőtt nyulat. Ez alatt Kolopka Gyuri és Visitó Laczi nagyban adják a vizit ... Controllór Tóni pedig megy a Margit szigetre vacsorálni.)

Igy lett vége a gigások harczának.

Adomák.

K. uram kitünő prédikátor volt a maga idejében, azonban a fehér cselédet felettébb szerette, s e miatt igen sok alkalmatlanságot szerzett magának; egyszer pláne d ... p .... i pap korában az elöljáróság elhatározta, hogy nem veszik el kezéből az urvacsorát, hanem kérjen káplánt a püspöktől. K. uram kért is, a püspök által küldött káplán megérkezik s K. uram bemutatja a presbyteriumnak.

Történt azonban, hogy a főkurátor gr. T. S. meghallván K. uram kellemetlen helyzetét, hogy segithessen rajta, egy épen nála levő s alkalmazást kérő canditatust küldött hozzá káplánul, s ez ép akkor lépett be, midőn a másik bemutattaték.

— Engem a méltóságos főkurátor küldött ide káplánul — mondá az egyik.

— Engem meg a püspök küldött — mondá a másik.

— Miután csak egy káplán kell, hát válaszszanak kigyelmetek — mondá K. uram.

— Ezt ne válaszszák presbyter uraimék — mondá a püspöké, — mert ez mindig olyan tányérnyaló ember volt ám, a főkurátornak a csizmatisztitó mendikása volt, — azért küldte ide!

— Ugyan ugye? hát ilyen embert akarnak uraimék, — szólt a főkurátor küldötte — ez meg a püspök hirhordója volt, mindig hazudott, árulkodott más becsületes emberekre, — azért küldte ide!

— No hát hallják kegyelmetek — szólt most K. uram — im itt van két jeles tulajdonokkal ékeskedő ifju, — elég szépen ajánlják egymást, azt kivánták kigyelmetek, hogy káplán jöjjön, no jött kettő is, tessék válasszanak!

Erre megszólamlik egy öreg presbyter, ezt mondván:

Már csak inkább megmaradunk tiszteletes uram mellett!

Mégis el kellett azonban K. uramnak távozni d ... p .... ról, különösen a Sas és Szél falamiák asszonyai miatt, mely alkalommal ezt vette fel textusául bucsuzó beszédének: „a szelek megfuvának, a sasok megrugdalának," — s elvittek a komáromiak. Mindkét város a Duna mellett feküdvén, lakosai hajózással foglalkoznak.

Egyszer a d...p....iak kikötnek Pest alatt este, kiköt ugyanakkor egy másik hajó is.

— Hol laknak atyafi? kérdék a d...p....iak.

— Komáromba volt a válasz.

— Ugyan él-e még kendteknél K. uram?

— Él bizony, hogy éltesse is az isten sokáig, az csak a pap, olyan, hogy az egész országba nincs párja!

Ez osztán nem tetszett a pataji embernek, s hogy egy kicsit dehonesztálhassa K. uramat, kérdé:

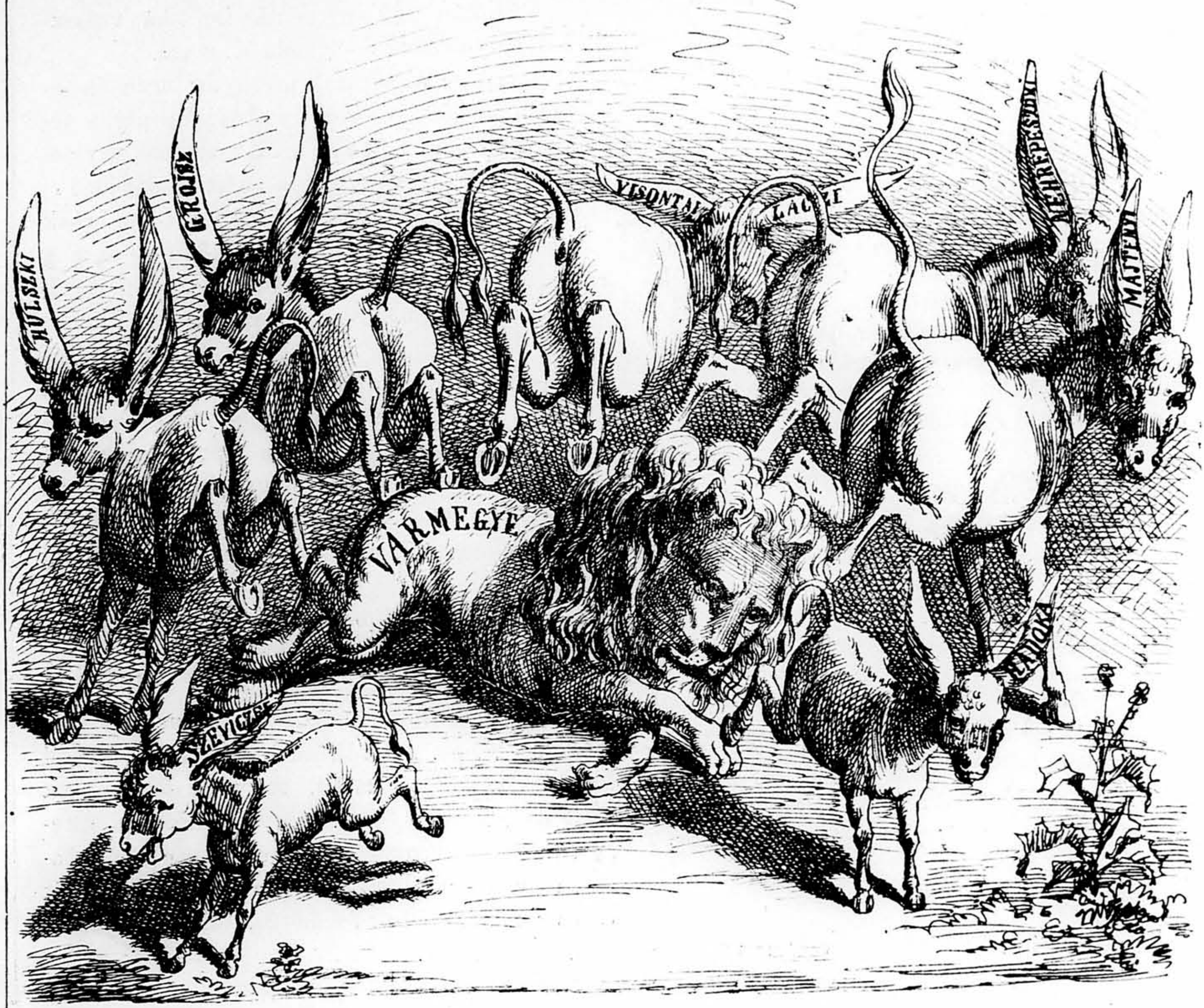
— Hát ugye atyafi, menyecskés-e még?

— Az bizony — felel a komáromi ember, de csak is arról tudjuk, hogy ember, különben azt hinnőnk, hogy isten!

*

Midőn a „fülespárt“ szavazott

(a megyék eltörlésére.)

Oroszlány (nyögve): Bis videor mori.

Egy kis memento a franczia népnek.

„Alkotmányos császárod“ van
S felelős,
Hanem a ki elhiszi, az
„Eszelős.“
A millió szurony urát
Franczia!
Hogy fogod majd feleletre
Vonnia?

A kérdőre vonás akkor
Csak menne:
Ha nem volna guillotin és
Cayenne!
De igy bizony alig akad
Oly dőre:
Ki a kenyurt merné vonni
Kérdőre.

Dobsa Lajos nagy kutyáját

Rajner municipális törvényjavaslata szerint igy képzeli Ludas Matyi.

Zsebében van neki a sok
„Plebiscit,“
Szoritja is már nyakadat
Egy piczit:
Hadd szorittsa, mig ki nem jön
A pára,
Mért szavaztál alkotmányos
Császárra?

Ő tartja most üstöködet
Kezébe,
Adott neked egy nagy „semmit“
Cserébe.

És te azzal elég balgán
Beéred,
Méltó vagy rá: ha „szolgaság“
A béred.

Rég megmondta a világnak
Juvenál,
Tyran addig a poklokra
Le nem száll:
Mig sebein ki nem folyik
A vére,
Igy aztán csak „megszelidül“
Végtére.

Papirrágó.

Az őrült.

Paródia.

. . . Mit háborgattok ? . . .
Takarodjatok innen ! . . .
Nagy munkába vagyok. Sietek.
Korbácsot fonok paragraphusokból,
Megostorozom a vármegyét !
Hallgatnak majd és én lármázok,
Mint ők lármáztak, mikor én hallgattam !
Hahaha !

Mert ilyen az élet ! Hallgatunk és lármázunk,
De a bukás azt mondja : halt !
Az én elődöm már megbukott ;
Felmentették saját kérelmére,
Hogy szabadulhassanak tőle szép szerével.
És mit tett a többség, ki azt müvelé :
Hogy az ellenzék örömét lelohassza ?
Még pecsovicsabbat keresett.
Szerettem volna felugorni,
Hogy recomendáljam magamat,
Nem recomendálom ! — gondolám —
Hisz van orruk, majd megszagolják,
Ki a legnagyobb pecsovics ! —
Hahaha !

És megszagolták ! . . . De hol ? . . . Hevesben !
Ez volt szerencsém.
E megye volt egyetlen jóltevőm,
Ez tett hiressé.
Ez a delegatiót akarta eltörölni,
Én a megyéket törlöm el !
Hahaha !

De hiába, . . . csak igy cselekszik az,
Ki miniszterré lesz. Mi a miniszter ?
Mondják független Bécs iránt
S felelős a közvélemény előtt.
De ez nem igaz.
Bécsből vesz parancsot,
S a közvélemény előtte sifli.
A hires Beuszt tanitott engem erre,
Ki szász miniszter volt, de hazát cserélt,
Bölcsen tevé ! mert gróf leve !
Hahaha !

De mit vigyorgok mint Pulszky Francz ?
Hisz sirnom kellene ;
Siratnom, hogy oly rosz a vármegye,
Horváth Bódi is pápaszemével,
Gyakran sirt e felett.
S lön is haszna Bódi könnyüjének,
Mert a mameluk többségre hullt,
S ez felfogá a drága cseppeket.
És mi lett belölök ?
Horváth könnyüiből ? . . - kinevezett biró ! . .
Hahaha !

Bódi, Bódi ! te democrát miniszter,
Cselszövényed mit eredményezett,
Midőn a balpárttal kaczérkodál ?
Azt gondolád, hogy hinni fognak neked ?
Rég elhegedülte szent Dávid azt,
Midőn a holdból a rostélyon által
Böszörményihez bekandikált ! . . .
Hahaha !

Tudjátok-e mit tesz az, Hunnia nyelvén
Ha azt mondják : „virilis szavazat!“
Ez azt teszi : csinálj uj vármegyét,
Melyben a pénz s adókönyv lesz az ur !“
Szép vármegye hajh, az a régi !
Szép és veszedelmes !
Ötvenkétfejü kormányfaló sárkány,
Én láttalak oh vármegye !
Egy gyülés benned sokkal szabadelvübb,
Mint a mameluk hongyülés !
S a bizottmány benned haragosabb
Mint száz királyi biztos !
Láttatok-e már királyi biztost
Fején nyuszt prémes kalpagával. . .
Midőn a megyeházba lép be,
S feloszlatja a megyei bizottmányt ?
Ismeritek-e a belügyminisztert . . .
A volt királyi biztost ?
Kezében törvényjavaslattal !
Hahaha !

Ha megérik a gyümölcs, lehull fájáról,
Ertt gyümölcs vagy megye, lehullanod kell.
Még várok az őszig ! . . .
S ha akkor se lesz meg az uj megye . . .
Ledobom tárczámat,
És a mellemre
Rendjelet tüzök fel,
Hahaha !

Kis Bögös.

Nézd magyar im ők itt, kétszázhárman megölőid, Kik pár nappal elébb, eltörülék a megyét!

Bethlen, Bánfy, Geczö, Bezerédi, Dessewffy, Perényi
Ányos, Barcsay és mennyi dicső nevüek,
Eszterházy, Kemény, Földváry, Kazinczy, Keményfi,
Kálnoky, Kendefy, Zeyk, Csáky, Gróf Zichy vagy öt,
Vay, Wesselényi, Bohus, Forgács, Teleki de Kossuthnak
Itt ne akarna bitang megbitorolni nevét!
Urbanovszky, Lehoczky, Prileszky, Repedszky-Nedeczky,
Radvánszky, Wagner meg Klobusiczki, Mikó,
Bogdanovics Vilibald, Bujánovics, Janko, — Korizmics,
Kalderovits, Latinov, — ics. de Ivacskovics is.
Wahrmann, két Wodjáner testvér, Várady *), Szontág **)
Erkövi, Eber, Fest, Kuba, Zsedényi, Kovács,
Eötvös, Stoll, Krajcsik, Bittó, Császári. Királyi,
Szögyényi, Bánó, Szende, Tanárky, Török,
Négy Horváth, ott köztük a Bódi a bársonyi széken,
A Döme a hofráth, s Miska Kossuth-tagadó.
Hát aki szint játszik. Tóth Vilmos, Rónay Jáczint,
Gaz Jagó meg igaz itt a Zsivánkai gaz,
Két (f) ingó massa: Rimanoceros és a Samassa,
Szél Kálmán, Paczolay — alszik akár az olaj,
Csengeri, Hollándus, Just, emlitem Radó Kálmust,
S szemmel tartva a czélt, öt is az „á“-bul — Aczélt,
Hat ki Temesvárott „disznó“ polgárnak elállott,
Pulszki, a társa Trefort, képezik itten a sort.
Most jön elő pásznán, Szüllő, három Szabó, Házmán,
És maga hősi Deák — ő se marad le tehát.
Térey, Késmárky, Orosz, Láng vagy akárki,
Benkö, Berde, Huszár — ennek is lenni muszáj.
Kerge Pálit, Gorovét ne felejtsük el, se Szilágyit,
A ki a tulra uszott, elne Lonyait, Kautzot,
Szlávy, Boros, Fluger, Benedek, Benedikty. Berényi,
Pászt, Simonis, Splényi, Szilvay, Turi, Ihász,
Degenfeld, Buttler, Wirkner, Brogyányi, Ciotta.
Harkány, Halmosi, Gál, Hodosy, Fabricius,
Ernust, Csérv, Melos. Eitel, Madocsányi, Kuhinka,
Kvassay, Turcsányi, Muzslay Hosszu, Högyész,
Semsey, Ordódy, Molnár, Szeniczey Janicsáry,
Drottlef, Petrovay, Szirmay, és Buday,
Zmeskál, Joanovics, Mednyánszky, Szitányi, Buzinka,
Diener, Fillebaum, Máday, Dánielék,
Olgyain, Antalfin kivül jön még Rudics, Ocskay,
Binder, Wechter, Kapp, Tormai, Theil Frigyes is,
Két Bömches, Brezovay, Szathmáry, Szepessy, Leonhard
Lindner Zwier, Zalay, Henter, Halassy Gyula,
Urházit, Graezert, Schreibert, Ugront, Simait még
Lázár, Pribék, a Hrabár s Plachy Lajos követik,
Hős Patrubányi után még egy jö a legutolsó:
Szentiványi Kari — elnökük a tavalyi. —

Tartsd emlékedben gyászos nevüket e keretben
Bánat könnyeket ejts és soha el ne felejtsd!

*) Gábor
**) Gömöri.

Harczi pattantyuk.

Vilmos porosz király, midőn a minisztertanácsban azon aggodalmát fejezte ki: hogy „ez a franczia háboru még is csak sokba fog kerülni,“... Bismárk azzal vigasztalá a királyt: „Ne aggodjék felséged! lehet, hogy nem kerül többe két Napoleonnál.“

Az öreg Moltke a porosz generalissimus roppant mogorva egy ember, harapófogóval is nehezen lehet belőle kihuzni a szót.

Egy porosz herczeg a háboru meneteléről ohajtván valamit megtudni, azt kérdé az öreg urtól hogy állunk?

„Tudj isten — felelé a vén tábornagy — általában meglehetősen — rozsom ugyan rosz termést adott, de a kolompér pompás lett.“

Garantirozott hirek.

Deák Ferencz egy légiót szándékozik szervezni. A porosz vagy a franczia ellen-e? azt az öreg ur még titokban tartja. E légio dobossa Kuba! trombitássa pedig Paczolai lend.

Klapka és Csernátoni összeszólalkozva a felett, hogy melyikőjük poroszabb? kihivták egymást duellumra. A Pesther Journál azt kürtöli uton utfelén, hogy a párbaj a legnagyobb titokban fog végbemenni a budaörsi erdőben, a nagy hársfa alatt.

Pulszki kijelenti a Pesther Journálban, hogy ha Klapka Csernátonit „Maus todt“ lövi, azután ő is kész megverekedni . . . Csernátonival.

Ludas Matyi egy akó dioszegi bakarba kész fogadni, hogy vagy a poroszok verik meg a francziákat, vagy a francziák verik meg a poroszokat, de mindegyik ütlege legjobban fog fájni... Ausztriának.

Borsszem Jankó tekintetbe véve az ilyen háborus világbani eshetőségeket, bőrét a „Traurus“ czimü állatbiztositó társaságnál biztositotta.

Bernát Gazsi ünnepélyesen kinyilatkoztatta az „arany sas“-ben, hogy ha Deák Ferencz légiót szervez, ő lesz az első, ki ezen csapatba beáll . . . sürgönyvivő galuppernek.

Discursus Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály: No szomszéd! a mi jobboldali honatyáink hát csakugyan megölték a vármegyét.

Iczik: Megbiz azt hallja khend, csakh meg ne adják osztán az árrát, mert én az elüjekből thükéletesen azt mogyorázum ki, hogy ennek nem lesz jó vége.

Mihály: Hogy hogy szomszéd?

Iczik: Hát lássa Mihály bácsi, mikhur a thürvenyjavaslat felett az első általános névszerinthi szavazás volt, az elnök a V-é V-é betüt huzta khi, a mi annyit jelent: **fáj! fáj!**

A virilis szavazásnál uszthán khihózta a J-é betüt, mire az ellenzék azt mundta: **jaj neked uj megye!**

A vég megszavazásnál pedig L-e huzatott ki, már must az első és utolsó szavazásnál khihuzott betükben benne van lássa khend.. el-ve-le!

A vég megszavazásnál pedig 49 volt a thübbség, s könnyen megtörténhetik hallja khend, hogy csakhogyan e lesz eredménye az uj megyének.

Napló—iá—dák.

„Az angol lapok a mint illő és méltányos, minden elhamarkodott itélettől óvakodjanak, nehogy az egybehivott esküdteket a vádlottak részére vagy azok ellen hajtsák," —e szavakat a báró iratta egy londoni sajtóper tárgyalása előtt.

Ugyan lieber Herr Baron Kemény Zsigmond vegye kend magának azt a fáradságot, s keresse elő, mit itt a Scorpio sajtó pörekor, különösen azt a czikket, mely az első (Mikóféle) s második (Hollánféle) tárgyalás közötti napon megjelent.

Már most azt kérdjük a báró urtól az elébbi vagy utóbbi esetkor voltak e ő bároságánál „k e n d e r t n y ü n i!?

„K o c s i s n y e l v ü" nek nevezi báró ur a porosz hivatalos lapot. De kár volt ilyen messze fáradnia, talált volna itthon is „Esti lapot," „Hirmondót" meg a Kossuth elleni leveleket a „Pesti Naplóban!" Csak igaz az, hogy „más szemében a szálkát, magáéban a gerendát nem szokta meglátni az ember!"

Párbeszéd.

T ö r ö k S a n y i (soproni): **De ugyan Wahrmann ur! hogy tudott oly önző lenni, hogy csak a maga városáról gondoskodott határozati javaslatában?**

W a h r m a n: **Hát nem látha ün Shopron mügyébe, hogy azokhnakh a szentheknek is — a kikh elütth ön thérdepfelve választhathott megh a phaphok álthal khüvetnek — maguk felé hajlik a khezük?!**

Adakozások az 1848—49-ki rokkant honvédek menházára.

Kadarkutról: Müller József gyüjtő 20 kr, Farkas Sándor 2 ft, Vajda János 10 kr, Bencze Ferencz 10 kr, Ujhelyi Márton 10 kr, Felső Baukó István 10 kr, Pap Ferencz 10 kr, Vajda József 10 kr, Takács János 10 kr, Takács József 10 kr, Nemes János 10 kr, Plenk Juliánna 20 kr, Kis Pál János 10 kr, Hermann János 10 kr, Maratics János 10 kr, Horváth József 10 kr, Horváth Ferencz 10 kr, Horváth Kászló 10 kr, Mészáros István 10 kr, Összesen 3 frt 10 kr.

Szerkesztőségünknél begyült eddig összesen az 1848/9-ki rokkant honvédek menházára: 411 frt 40 kr. és két huszas.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pesten, 1870. Nyomatott Fanda és Frohna könyvnyomdájában, arany-kéz utcza.